

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 29.03.2000
KOM(2000) 180 endelig

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN

**OM GENNEMFØRELSEN AF DIREKTIV NR. 79/409/EØF OM BESKYTTELSE AF
VILDE FUGLE**

AKTUALISERING FOR PERIODEN 1993-1995

**på grundlag af medlemsstaternes oplysninger om gennemførelsen af nationale
bestemmelser vedtaget i medfør af direktivet**

INDHOLDSFORTEGNELSE

1. INDLEDNING	3
2. ARTERNES BEVARINGSSTATUS (ARTIKEL 1 OG 2)	4
2.1. <i>Formålet med disse artikler.....</i>	4
2.2. <i>Fuglebestande - tendenser og status.....</i>	4
2.3. <i>Oplysninger, som medlemsstaterne har givet i deres treårige rapporter</i>	5
3. BESKYTTELSE AF LEVESTEDER OG NET AF SÆRLIGT BESKYTTEDE OMRÅDER (ARTIKEL 3 OG 4)	5
3.1. <i>Målsætningerne for disse artikler.....</i>	5
3.2. <i>Oprettelse af net af særligt beskyttede områder i de enkelte medlemsstater</i>	6
3.3. <i>Overholdelse af kravene til nettet af særligt beskyttede områder</i>	8
4. FANGST OG INDSAMLING (ARTIKEL 5, 6, 7, 8 OG 9)	9
4.1. <i>Formålet med disse artikler.....</i>	9
4.2. <i>Nye retsfor skrifter vedtaget i den pågældende periode, vigtige ændringer af eksisterende retsfor skrifter</i>	11
4.3. <i>Ændringer i medlemsstaternes jagtregler, antal arter, der må jages, jagttider og jagtfrie områder.</i>	15
4.4. <i>Vigtige fravigelser fra beskyttelsesordningen, som opstod, forsvandt eller blev ændret i den pågældende periode (artikel 9).</i>	20
5. FORSKNING OG LEDSAGEFORANSTALTNINGER (ARTIKEL 10, 11, (13 OG 14))	21
5.1. <i>Formålet med disse artikler.....</i>	21
5.2. <i>Forskning og andet nødvendigt arbejde, som udføres af Kommissionen</i>	21
5.3. <i>Forskning og andet nødvendigt arbejde, som udføres af medlemsstaterne</i>	23
5.4. <i>Indførelse af fuglearter som i vild tilstand ikke har deres naturlige ophold på medlemsstaternes område i Europa.....</i>	26

1. INDLEDNING

Denne rapport er udarbejdet på grundlag af oplysninger i de nationale rapporter, som medlemsstaterne har fremsendt til Kommissionen i overensstemmelse med direktivets artikel 12. Den vedrører årene 1993, 1994 og 1995 for de fleste medlemsstater, men kun 1995 for Sverige, Finland og Østrig.

Rapporten omhandler kun de væsentligste forskelle i forhold til den tidligere situation (se KOM (93) 572 endelig udg. "Anden rapport om gennemførelsen af direktiv nr. 79/409/EØF om beskyttelse af vilde fugle, perioden 1981-1991" og supplementet fra 1992).

Ud over de treårige rapporter, som medlemsstaterne har fremsendt, er der også taget hensyn til oplysninger, som staterne har givet Kommissionen i medfør af direktivets artikel 4 og 9.

Direktiv 79/409/EØF⁽¹⁾, ændret ved direktiv 81/854/EØF⁽²⁾, 85/411/EØF⁽³⁾, 86/122/EØF⁽⁴⁾, 91/244/EØF⁽⁵⁾, 94/24/EF⁽⁶⁾ og akterne vedrørende tiltrædelsen af Grækenland⁽⁷⁾, Spanien og Portugal⁽⁸⁾, Østrig, Sverige og Finland⁽⁹⁾, indfører en generel ordning til beskyttelse af alle de fuglearter, som i vild tilstand har deres naturlige ophold på medlemsstaternes område i Europa, hvor traktaten finder anvendelse. Ordningen tager sigte på at bevare, forvalte og regulere de pågældende arter, og direktivet indeholder bestemmelser om jagt på og fangst af vilde fugle. Det gælder for vilde fugle samt for deres æg, reder og levesteder.

Direktivets artikel 1 fastlægger ordningens formål. Direktivet vedrører de fuglearter, som i vild tilstand har deres naturlige ophold på medlemsstaternes område i Europa (med undtagelse af Grønland). Det gælder for fugle samt for deres æg, reder og levesteder. Artikel 2 fastlægger en målsætning for beskyttelsen af alle disse fuglearter og forbinder denne målsætning med såvel arternes økologiske behov som med offentlighedens videnskabelige, kulturelle, rekreative og økonomiske krav.

Direktivet drejer sig om to vigtige emner: beskyttelse af levesteder, som er omhandlet i artikel 3 og 4, og fangst og indsamling, som reguleres af artikel 5 til 9.

Artikel 10 tager sigte på at fremme forskning med henblik på at beskytte vilde fugle i medlemsstaterne.

Artikel 11 kræver overvågning af indførelse af fremmede arter, så den lokale flora og fauna ikke tilføjes nogen skade.

¹ EFT L 103 af 25.4.1979, s. 1.

² EFT L 319 af 7.11.1981, s. 3.

³ EFT L 233 af 30.8.1985, s. 33.

⁴ EFT L 100 af 16.4.1986, s. 22.

⁵ EFT L 115 af 8.5.1991, s. 41.

⁶ EFT L 164 af 30.6.1991, s. 9.

⁷ EFT L 291 af 19.11.1979, s. 17.

⁸ EFT L 302 af 15.11.1985, s. 221.

⁹ EFT L 1 af 1.1.1995, s. 125.

Ifølge artikel 12 skal medlemsstaterne hvert tredje år sende Kommissionen en rapport om gennemførelsen af de nationale bestemmelser, der er udstedt i henhold til direktivet. For vedkommende periode (1993-1995) har flere medlemsstater fremsendt deres rapport med forsinkelse, idet Kommissionen modtog den sidste ved udgangen af april 1999.

Gennemførelsen af de foranstaltninger, der træffes i henhold til direktivet, må under ingen omstændigheder medføre en forringelse med hensyn til bevarelse af de fuglearter, som i vild tilstand har deres naturlige ophold på medlemsstaternes område (artikel 13) og medlemsstaterne kan træffe beskyttelsesforanstaltninger, der er strengere end dem, der er fastsat i direktivet (artikel 14).

Artikel 15 til 19 er procedureartikler, der navnlig vedrører nedsættelsen af et rådgivende udvalg for den tekniske og videnskabelige udvikling med henblik på fornødne ændringer samt procedurer og frister.

2. ARTERNES BEVARINGSSTATUS (ARTIKEL 1 OG 2)

2.1. Formålet med disse artikler

- Artikel 1 fastlægger direktivets anvendelsesområde. Direktivet vedrører arterne, det vil sige alle bestande og individer af arterne, uanset deres oprindelse. Undtaget er bestande af klart tamme former, også selv om de er vendt tilbage til naturen (det gælder således byernes fritlevende bestande af tamduer), som det er tilfældet med de arter, der kun findes i Fællesskabet som følge af etablering af bestande, der er indført med vilje eller ved et tilfælde, eller eventuel observation af individer, der klart er undsluppet fra fangenskab. Enheder, der lever i fangenskab, er ligeledes undtaget. Listen over fuglearter, som i vild tilstand har deres naturlige ophold på medlemsstaternes territorium, er udarbejdet ved at samle de lister, der er accepteret af medlemsstaternes ornitologiske udvalg, eller hvor sådanne ikke findes af, af forfatterne af ornitologiske lister.
- Direktivets artikel 2 fastlægger formålet for beskyttelse af alle fuglearter omfattet af direktivet og forbinder denne målsætning med såvel arternes økologiske behov som med offentlighedens videnskabelige, kulturelle, rekreative og økonomiske krav. Det forudsætter udtrykkeligt dels en beskyttelsespolitik og dels en politik med hensyn til forvaltning og om nødvendigt genoprettelse eller begrænsning.

2.2. Fuglebestande - tendenser og status

BirdLife International offentliggjorde i 1994 en revision af de europæiske fuglearters status. Det drejer sig om den bedste videnskabelige information, der for øjeblikket er til rådighed, hvilket erkendes af ORNIS-udvalget, som er direktivets opfølgingsudvalg. Denne optælling, som er resultatet af fire års indsamling af data og analyser, har for første gang gjort det muligt at dokumentere omfanget og betydningen af fuglenes tilbagegang i vores verdensdel og for hele dens fugleverden.

Undersøgelsen identificerer 514 fuglearter, som regelmæssigt observeres i Europa. 236 heraf har en overvejende gunstig bevaringsstatus og er vidt udbredte ud over Europas grænser. Blandt de øvrige 278 har 83 ligeledes en gunstig bevaringsstatus, men deres udbredelse er koncentreret i Europa. I alt har 319 arter ud af de 514 (62%) en bevaringsstatus, der globalt set anses for at være tilfredsstillende. Resten, det vil sige 195 arter eller 38%, har en ugunstig bevaringsstatus. Og dette skyldes enten, at disse arter er i markant tilbagegang, eller at deres

udbredelse er (undertiden endog meget) begrænset. Faktisk er næsten 25% af de arter, der regelmæssigt observeres i Europa, gået væsentlig tilbage i løbet af de seneste tyve år.

Da fugle generelt er gode til at integrere sig i forskellige miljøer, må man frygte, at deres tilbagegang afspejler, hvad der sker med andre dyre- og plantegrupper. Det vil sige, at der foregår en markant forringelse af biodiversiteten i Europa både med hensyn til arternes udbredelse og deres talmæssige mængde.

Fuglenes tilbagegang hænger i de fleste tilfælde sammen med ændringer i arealanvendelse og forvaltningsform. Intensiveringen af landbruget er den vigtigste årsag til den konstaterede tilbagegang. Den er den vigtigste eller i det mindste en medvirkende årsag til den forringede situation for 42% af de arter, hvor antallet er faldende. Levestedernes herunder navnlig vådområders, forsvinden eller forringelse, er også en tungtvejende faktor. Fangst eller jagt har undertiden, men ofte blot sekundært, en negativ virkning på bestandene af disse truede arter.

2.3. Oplysninger, som medlemsstaterne har givet i deres treårige rapporter

I forbindelse med deres treårige rapporter i henhold til artikel 12 har medlemsstaterne ikke pligt til at oplyse Kommissionen om anvendelse af disse to artikler, der vedrører de generelle forpligtelser som følge af direktivet. Alligevel forelægger de tre nye medlemsstater status over deres lovgivning, og Irland opregner de forskellige ændringer af «Wildlife Act 1976», som gør det muligt at anvende fugledirektivet på nationalt plan.

3. BESKYTTELSE AF LEVESTEDER OG NET AF SÆRLIGT BESKYTTETE OMRÅDER (ARTIKEL 3 OG 4)

3.1. Målsætningerne for disse artikler

- Artikel 3 lægger særlig vægt på at bevare eller forbedre fugles levesteder, som en afgørende betingelse for at nå direktivets målsætninger. Den indfører begreberne tilstrækkeligt areal og tilstrækkelig diversitet for disse levesteder. Den fastlægger en fremgangsmåde, som bygger på handlingsformer: oprettelse af beskyttede og forvaltede områder, indførelse af generelle foranstaltninger, som sikrer en gunstig udvikling af levestederne. Som artikel 2 tager den ud over bevarelse også sigte på genoprettelse og selv nyoprettelse af levesteder. Beskyttelsen af levesteder er en pligt, som er baseret på formelle engagementer.
- Artikel 4 er et centralt punkt i direktivet. Den omhandler, hvilke beskyttelsesforanstaltninger der skal træffes for at opnå tilstrækkelige levesteder for en række arter, som er anført i direktivets bilag 1, og som er særlig følsomme, samt for trækfuglearter. Denne artikel hviler også på dobbelt handling, nemlig dels særlige foranstaltninger, der skal træffes på hele territoriet, og dels oprettelse af et net af særligt beskyttede områder. Dette er områder, som udpeges af medlemsstaterne i et tilstrækkeligt antal og tilstrækkelige store til at de pågældende arter kan opnå gunstige betingelser inden for hele deres udbredelsessområde.

Kommissionen skal sørge for, at det oprettede net hænger sammen og er af et tilstrækkeligt omfang. Det er klart, at dette net ikke skal være alene om at sikre samtlige beskyttelsesmålsætninger. Det skal imidlertid omfatte mere, jo mere følsom arten er overfor ændringer i levestederne, og jo mindre man kan forvente af andre foranstaltninger.

I løbet af den pågældende periode er der sket en væsentlig ændring i lovgivningen på det område, der reguleres af direktivet. De forpligtelser, der er beskrevet i det første punktum af artikel 4, stk. 4, i direktiv 79/409/EØF, er, i henhold til artikel 7 i Rådets direktivets 92/43/EØF, erstattet med bestemmelserne i artikel 6, stk. 2, 3 og 4 i sidstnævnte direktiv fra anvendelsestidspunktet i juni 1994. Artikel 6, stk. 2, 3 og 4, i direktiv 92/43/EØF lyder således:

1. *Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger for at undgå forringelse af naturtyperne og levestederne for arterne i de særlige bevaringsområder samt forstyrrelser af de arter, for hvilke områderne er udpeget, for så vidt disse forstyrrelser har betydelige konsekvenser for dette direktivs målsætninger.*
2. *Alle planer eller projekter, der ikke er direkte forbundet med eller nødvendige for lokalitetens forvaltning, men som i sig selv eller i forbindelse med andre planer og projekter kan påvirke en sådan lokalitet væsentligt, vurderes med hensyn til deres virkninger på lokaliteten under hensyn til bevaringsmålsætningerne for denne. På baggrund af konklusionerne af vurderingen af virkningerne på lokaliteten, og med forbehold af stk. 4, giver de kompetente nationale myndigheder først deres tilslutning til en plan eller et projekt, når de har sikret sig, at den/det ikke skader lokalitetens integritet, og når de - hvis det anses for nødvendigt - har hørt offentligheden.*
3. *Hvis en plan eller et projekt, på trods af at virkningerne på lokaliteten vurderes negativt, alligevel skal gennemføres af bydende nødvendige hensyn til væsentlige samfundsinteresser, herunder af social eller økonomisk art, fordi der ikke findes nogen alternativ løsning, træffer medlemsstaten alle nødvendige kompensationsforanstaltninger for at sikre, at den globale sammenhæng i Natura 2000 beskyttes. Medlemsstaten underretter Kommissionen om, hvilke kompensationsforanstaltninger der træffes.*

Hvis der er tale om en lokalitet med en prioriteret naturtype og/eller en prioriteret art, kan der alene henvises til hensynet til menneskers sundhed og den offentlige sikkerhed eller væsentlige gavnlige virkninger på miljøet, eller, efter udtalelse fra Kommissionen, andre bydende nødvendige hensyn til væsentlige samfundsinteresser.

3.2. Oprettelse af net af særligt beskyttede områder i de enkelte medlemsstater

Belgien

- Der er ikke udpeget nye områder i 1993, 1994 eller 1995.

Danmark

- Der er ikke udpeget nye områder i 1993, 1994 eller 1995.
- Der er truffet talrige foranstaltninger, som går ud på at undgå forringelse af levesteder eller hindre betydelige forstyrrelser.

Tyskland

Udpegningen af særligt beskyttede områder henhører under delstaternes ansvarsområde.

- I den pågældende periode (1993-1995) er der ikke udpeget noget nyt særligt beskyttet område.

- Alle planlagte ændringer inden for særligt beskyttede områder skal først forelægges for de ansvarlige myndigheder til godkendelse.

Grækenland

- Der er ikke udpeget noget nyt særligt beskyttet område i den pågældende periode.

Spanien

- I den pågældende periode er der udpeget ti nye særligt beskyttede områder i Spanien. Disse områder dækker et areal på 144 880 ha. Ved udgangen af 1995 var der 149 særligt beskyttede områder med et areal på omkring 25 338 km² (2 533 790 ha) i Spanien.

Frankrig

- Der er udpeget otte nye særligt beskyttede områder i den pågældende periode. Syv tidligere udpegede særligt beskyttede områder er endvidere blevet udvidede. Disse udpegninger og udvidelser har ført til yderligere beskyttelse af 46 052 ha. Ved udgangen af 1995 dækkede 99 særligt beskyttede områder et areal på 706 992 ha udpeget i Frankrig.

Irland

- I Irland er der gjort en særlig udpegningsindsats i løbet af den pågældende periode. Der er udpeget 54 nye særligt beskyttede områder i 1994 og 1995, og der regnes med yderligere 34 områder. Disse områder dækker over 150 000 ha. Der var i alt udpeget 75 særligt beskyttede områder med et areal på 157 806 ha i Irland ved udgangen af 1995.

Italien

- I løbet af den pågældende periode er der udpeget 6 nye særligt beskyttede områder i Italien. Disse områder dækker et areal på 6 000 ha. Ved udgangen af 1995 var der 80 særligt beskyttede områder med et areal på 3 164 km² (316 400 ha) i Italien.

Luxembourg

- Fra 1993 til 1995 blev der udpeget 3 nye særligt beskyttede områder i Luxembourg med et areal på 1272 ha. Ved udgangen af 1995 var der udpeget 6 særligt beskyttede områder med et areal på 1389 ha.

Nederlandene

- I den pågældende periode blev der udpeget 11 nye særligt beskyttede områder. De dækker et samlet areal på 22 135 ha.

Østrig

- Der blev ikke udpeget noget særligt beskyttet område i den pågældende periode i Østrig (medlemsstat siden den 1.1.95).

Portugal

- Der blev ikke udpeget noget nyt særligt beskyttet område i den pågældende periode.

Sverige

- Der blev ikke udpeget noget særligt beskyttet område i den pågældende periode i Sverige (medlemsstat siden den 1.1.95). I en første afgørelse af 21. december 1995 havde den svenske regering imidlertid meddelt, at den havde til hensigt at udpege omkring 80 særligt beskyttede områder.

Finland

- Der blev ikke udpeget noget særligt beskyttet område i den pågældende periode i Finland (medlemsstat siden den 1.1.95). Der blev imidlertid indledt en forundersøgelse i 1994 og det finske miljøcenter har fået til opgave at udvælge områder, sørge for den videnskabelige ledelse af opgørelserne samt forvalte databasen og forestå kortlægningen. (Det første forslag udarbejdet af miljøministeriet med henblik på Natura 2000-nettet for hele landet lå klar i oktober 1996).

Det Forenede Kongerige

- Der blev udpeget 50 nye særligt beskyttede områder fra 1993 til 1995 og et særligt beskyttet område blev udvidet. Blandt disse nye særligt beskyttede områder er en række områder af særlig betydning, som New Forest, Bowland Fells og Humbers og Severns flodmundinger. Dette førte ved udgangen af 1995 til 113 særligt beskyttede områder i Det Forenede Kongerige med et samlet areal på 365 000 ha.
- Der blev gjort en særlig indsats for at forvalte og udpege nye områder af særlig videnskabelig interesse (SSSI - Site of Special Scientific Interest). Arealet af miljøfølsomme områder er steget.
- Der er også blevet finansieret andre planer, som går ud på at fremme genoprettelsen af levesteder og en miljøforvaltning som i højere grad tilgodeser naturen.
- Ud over særligt beskyttede områder er der truffet foranstaltninger for at begrænse blyforureningen (forurening forårsaget af anvendelse af bly ved jagt og fiskeri).
- Der er foretaget feltundersøgelser i perioden. Formålet var at finde frem til nye områder, som kan være af betydning for fuglene, og som eventuelt kan føjes til nettet af beskyttede områder.

Konklusion: I løbet af den pågældende periode er der udpeget 148 nye særligt beskyttede områder, og det således beskyttede areal er øget med næsten 5719 km², dvs. en stigning på over 8,5 % i forhold til den foregående periode.

3.3. Overholdelse af kravene til nettet af særligt beskyttede områder

Antallet af særligt beskyttede områder var pr. 31. december 1995 nået op på 1247¹⁰. De dækker et areal på 71 679 km² svarende til arealet af Belgien og Nederlandene tilsammen (men sagt på en anden måde kun 3% af EU's territorium).

¹⁰ 271 særligt beskyttede områder, som dækker et samlet areal på 86 km² er udpeget i Baden-Württemberg med henblik på andre naturbeskyttelsesformål end deres betydning for fuglene.

For at bedømme nettens samlede værdi er det absolut nødvendigt at have oplysninger om antallet af de bilag I-arter, der forefindes i de særligt beskyttede områder. De oplysninger, som medlemsstaterne har givet om faunaen er ofte alt for mangelfuld og giver ikke Kommissionen mulighed for direkte at vurdere, om kravene til nettets beskyttelses mål er overholdt. Der findes imidlertid andre måder til at bedømme, om kravene til nettet er overholdt, og navnlig om målsætningerne er opfyldt.

Der mindes om, at de arter, der er anført i direktivets bilag I, er arter, hvis populationsdynamiske tendenser er ugunstige eller potentielt ugunstige, skrøbelige arter på grund af iboende særtræk i deres udbredelse og deres populationsstruktur, specialiserede arter, med specifikke krav til deres levested. Der er for det meste tale om arter med et højt indekstal for diverse sårbarhedsklassifikationer baseret på deres udbredelsestræk, på de populationsdynamiske tendenser og på levestedets karakteristika.

De foranstaltninger, som medlemsstaterne forpligter sig til at træffe i de særligt beskyttede områder, skal sikre at beskyttelsesmålene nås og varierer derfor afhængigt af de pågældende mål. De spænder fra meget fordringsfulde foranstaltninger, som træffes på små arealer svarende til naturreservater, til ekstensive og integrerede foranstaltninger, der træffes på store arealer, og som måske blot fraviger fra dem, der gælder for miljøet i al almindelighed, ved deres geografiske begrænsning og deres obligatoriske karakter med hensyn til at opnå beskyttelsesmålsætningerne.

De 1247 udpegede områder udgør en del af de samlede vigtige områder (IBA = Important Bird Areas) for beskyttelse af fugle i Europa. Der er udarbejdet en fuldstændig opgørelse over disse områder med finansiel støtte fra Europa-Kommissionen og offentliggjort i 1989 (Grimmet R.F.A. & T.A. Jones, 1989. Important Birds Areas in Europe). Denne opgørelse er siden blevet suppleret i en række medlemsstater.

En evaluering af, i hvor høj grad der er udpeget vigtige områder for beskyttelsen af fugle afslører, at kun fem lande ved afslutningen af den pågældende periode havde udpeget mere end halvdelen af arealet af deres vigtige områder for fuglebeskyttelse. Der kræves således stadig en stor indsats i de fleste medlemsstater.

4. FANGST OG INDSAMLING (ARTIKEL 5, 6, 7, 8 OG 9)

4.1. Formålet med disse artikler

- **Artikel 5** indfører, med forbehold af særlige bestemmelser, en generel beskyttelsesordning. Den forbyder at dræbe eller indfange fugle, at ødelægge eller beskadige reder og æg, at indsamle æg, at forstyrre fugle og at være i besiddelse af fugle af arter, som det ikke er tilladt at jage i henhold til artikel 7 eller indfange i henhold til artikel 9.
- Generelt set er det, for at undgå, at kommercielle interesser medfører et skadeligt pres på fangstniveauerne, nødvendigt at indføre et generelt forbud mod handel og at begrænse enhver forstyrrelse udelukkende til arter, hvis biologiske status tillader det. Endvidere kan bestemte arter (se direktivets bilag III) handles, såfremt en række begrænsninger overholdes. **Artikel 6** forbyder således handel med alle levende og døde fugle samt alle dele af fugle af arter, som er omfattet af direktivet, herunder arter, som må jages eller indfanges, med undtagelse af de arter, der er opregnet i bilag III.

- **Artikel 7** tillader og regulerer jagt, herunder falkejagt. Den begrænser jagten til arter nævnt i bilag II, som udelukkende er udvalgt efter biologiske kriterier: bestandens størrelse, udbredelse, populationsdynamiske parametre. Den kræver, at jagten ikke er i strid med de beskyttelsesforanstaltninger, der er truffet i udbredelsesområdet, og at den udøves i overensstemmelse med princippet om en «fornuftig udnyttelse» og en økologisk «afbalanceret regulering» forenelig med de bestemmelser, der følger af artikel 2.
- **Artikel 8** forbyder midler til massefangst eller -drab eller ikke-selektiv fangst eller drab.
- **Artikel 9** indfører en fravigelsesordning for de artikler, der vedrører fangst eller indsamling. Den fastsætter tre former for begrundelse:
 1. Fuglene formodes at forårsage et særligt problem eller en særlig skade. Dette gælder kun «af hensyn til den offentlige sundhed og sikkerhed, af hensyn til sikkerheden for luftfarten, for at hindre omfattende skader på afgrøder, besætninger, skove, fiskeri - og vandområder og for at beskytte flora og fauna». I så fald kan der fraviges, «såfremt der ikke findes nogen anden tilfredsstillende løsning» (artikel 9, stk. 1, litra a).
 2. I forsknings - og undervisningsøjemed, for at genoprette og forny bestanden, men altid på strengt kontrollerede betingelser, og forudsat at der ikke findes nogen anden tilfredsstillende løsning (artikel 9, stk. 1, litra b).
 3. «På strengt kontrollerede betingelser» kan der tillades «selektiv indfangning, besiddelse eller enhver anden fornuftig anvendelse af bestemte fuglearter i mindre mængder». Ved «fornuftig» forstås, at denne anvendelse har gunstig virkning for direktivets generelle målsætning (artikel 9, stk. 1, litra c).
 4. De formelle krav, som direktivet nævner for at opretholde fuglebestanden på et niveau, som imødekommer økologiske, videnskabelige og kulturelle krav og tilgodeser økonomiske og rekreative hensyn (artikel 2) kan ikke fraviges. Kravene vedrørende bevaring af levesteder og bekæmpelse af forurening (artikel 3 og 4) kan heller ikke fraviges.

Der er fastsat strenge betingelser for indrømmelsen af sådanne fravigelser, herunder mangel på enhver alternativ tilfredsstillende løsning og streng kontrol. Den tredje begrundelse er endvidere begrænset til «mindre mængder». Dette begreb er nødvendigvis relativt og udtrykkes, såfremt fravigelsen vedrører fangst, bedst ved en sammenligning mellem fangstmængden og den årlige dødelighed i de bestande, der er omfattet af fravigelsen. En fravigelse, der omfatter et tab for disse bestande på mindre end 1% af den årlige dødelighed kan matematisk set betragtes som en «mindre mængde», fordi dens virkning er mindre end unøjagtigheden ved beregningen af de populationsdynamiske parametre. Fangsten er i så fald «mindre» også i sammenligning med de tal, der sædvanligvis er kendetegnende for jagt, hvilket er foreneligt med behandlingen af jagt i en generel bestemmelse (artikel 7) i direktivet, og andre former for fangst under fravigelsesordningen.

4.2. Nye retsfor skrifter vedtaget i den pågældende periode, vigtige ændringer af eksisterende retsfor skrifter

Artikel 5 - generel ordning til beskyttelse af alle fuglearter omhandlet i direktivet

De vigtigste ændringer i den generelle ordning til beskyttelse af fuglearterne, der er trådt i kraft i løbet af de tre pågældende år, beskrives medlemsstat for medlemsstat og i givet fald region for region.

Belgien

Der har ikke været nogen ændringer i den flamske region.

Der er udstedt en ny bekendtgørelse ("arrêté") i Bruxelles-regionen. Denne bekendtgørelse beskytter alle fuglearter.

Den wallonske region har bragt sig i overensstemmelse med direktiv 79/409.

Danmark

Lov nr. 269 af 6. maj 1993 om jagt og vildtforvaltning trådte i kraft i april 1994.

Tyskland

Der er ikke sket ændringer i den generelle beskyttelsesordning. I 1994 medførte en «ændring» af Bundesartenschutzverordnung, at en række arter i bilag I til direktiv 79/409/EØF blev tilføjet til listen over arter, der anses for at være akut truet i Tyskland.

Grækenland

Der er ikke sket ændringer i den generelle beskyttelsesordning. Der er foretaget ændringer i listen over arter, der må jages. Der er gjort rede herfor i det følgende punkt.

Spanien

Der er ikke sket ændringer i den generelle beskyttelsesordning i den pågældende periode. Lov nr. 4/89 af 27. marts 1989 og kongelig anordning nr. 439/1990 af 30. marts 1990 er fortsat de retsakter, der indfører den generelle beskyttelsesordning i Spanien. En række autonome regioner (Aragon, Castilla y Leon, Extremadura, Murcia og Navarra) har i den pågældende periode bekendtgjort regionale gennemførelsesdekreter, der blandt andet opretter regionale lister over truede arter, samt regionale planer for bevarelse og genopretning af truede arter.

Frankrig

Der er ikke sket ændringer i den generelle beskyttelsesordning i den pågældende periode.

Irland

Der er ikke sket ændringer i den generelle beskyttelsesordning i den pågældende periode.

Italien

Der er ikke sket ændringer i den generelle beskyttelsesordning i den pågældende periode. Lov nr. 157 af 1992 er fortsat referenceloven for beskyttelse af den vilde fauna og for jagt.

Luxembourg

Rapporten indeholder en oversigt over lovgivningen. Loven af 2. april 1993 ændrer og supplerer Luxembourg's jagtlov. Ændringerne vedrører blandt andet betingelserne og de nærmere bestemmelser for udøvelse af jagtret samt godkendte miljøorganisationers muligheder for at gå til retten.

Nederlandene

I den pågældende periode er der foretaget følgende ændringer i retsakterne:

- De ændringer, der var blevet nødvendige i lovene om jagt og om fugle fra 1936 som følge af gennemførelsen af fugledirektivet, fik virkning i 1993.
- Det er blevet forbudt at anvende bly til jagt.

Østrig

Østrig tiltrådte EU den 1. januar 1995. I Østrig henhører de forpligtelser, der følger af direktiv 79/409/EØF, under delstaternes ansvarsområde.

Wien

De gældende retsakter vedrørende direktiv 79/409/EØF i delstaten Wien i 1995 var:

1. Lov af 19. oktober 1984 om naturbeskyttelse og naturforvaltning (Wiener Naturschutzgesetz 1984) (LBGI. 6/1985)
2. Bekendtgørelse af 12. februar 1985 om beskyttelse af vilde dyr og planter (Erste Wiener Naturschutzverordnung) (LBGI 7/1985)
3. Jagtloven (Wiener Jagdgesetz) (LBGI. 6/1948)
4. Bekendtgørelse om jagttider (LBGI. 26/1975)

Niederösterreich

Gennemførelsen af direktiv 79/409/EØF omfattes i Niederösterreich af:

1. Loven om naturbeskyttelse i NÖ (LBGI. 5500)
2. Bekendtgørelse om beskyttelse af vilde dyr og planter (LBGI. 5500/2)
3. Samt loven om jagt i NÖ (LBGI. 6500) og gennemførelsesbekendtgørelserne (LBGI 6500/1)

Burgenland

I Burgenland omfatter den i 1995 gældende lovgivning:

1. Generel bekendtgørelse om naturbeskyttelse af 11. marts 1992, som omfatter bevaring af vigtige levesteder for vilde dyr og planter samt bevaring af plante- og dyrearter (LBGI. 24/1992)

2. Loven af 15. november 1990 om naturbeskyttelse og landskabsbeskyttelse i Burgenland (LBGI. 27/1991)
3. Loven af 27. oktober 1993 om ændring af loven af 15. november 1990 (LBGI. 1/1994)

Oberösterreich

I Oberösterreich omfatter den i 1995 gældende lovgivning:

1. Loven om naturbeskyttelse og landskabsbeskyttelse i Oberösterreich af 1995 (LBGI. 37/1995)
2. Gennemførelsesbekendtgørelse fra Oberösterreichs regering af 11. december 1995 i overensstemmelse med loven om naturbeskyttelse og landskabsbeskyttelse (LBGI. 110/1995)
3. Bekendtgørelse fra Oberösterreichs regering af 7. maj 1990 om jagttider (LBGI. 30/90)

Steiermark

I Steiermark kræver gennemførelsen af direktiv 79/409/EØF en tilpasning af lovgivningen. I juni 1995 kom der en ny lov om naturbeskyttelse i Steiermark, hvor der er taget hensyn til kravene i fugledirektivet samt i direktiv 92/43/EØF

Kärnten

I Kärnten er lovgivningen bragt i overensstemmelse med direktiv 79/409/EØF ved:

1. Bekendtgørelse LBGI 87/1995 om gennemførelsen af loven om naturbeskyttelse i Kärnten (LBGI 54/1986)
2. Bekendtgørelse om dyrebeskyttelse (LBGI 3/1989)
3. Ændring LBGI. 108/1996 af jagtloven af 1978.

Salzburg

I 1995 var retsakterne om naturbeskyttelse i Salzburg:

1. Loven om naturbeskyttelse i Salzburg (LBGI. 1/1993 og LBGI. 65/1994)
2. Bekendtgørelse om beskyttelse af plantearter (LBGI. 46/1994)
3. Bekendtgørelse om beskyttelse af dyrearter (LBGI. 12/1980 ajourført ved LBGI. 55/1981 og 10/1989)
4. Jagtloven (LBGI. 100/1993)
5. Bekendtgørelsen om jagttider (LBGI 33/1987)

Tirol

I Tirol var de i 1995 gældende retsakter:

1. Loven af 18. marts 1991 om naturbeskyttelse i Tirol (LGBl. 29/1991)
2. Bekendtgørelse om naturbeskyttelse i Tirol af 22. april 1975 vedrørende vilde planter og dyr, som ikke må jages (LGBl. 29/1975)
3. Loven om jagt i Tirol (LGBl. 60/1983) med senere ændringer (LGBl. 68/1983) samt gennemførelsesbekendtgørelserne (LGBl. 19/1995) med senere ændringer (LGBl. 30/1996)

Vorarlberg

I Vorarlberg var de i 1995 gældende retsakter:

1. Loven af 26. august 1969 om naturbeskyttelse i Vorarlberg (LGBl. 36/1969) ændret den 18. maj 1988 ved lov (LGBl. 23/1988)
2. Bekendtgørelse om beskyttelse af vilde planter og dyr, som ikke må jages (LGBl. 10/1979) ændret ved bekendtgørelse LGBl. 41/1988
3. Loven om beskyttelse af landskaber i Vorarlberg (LGBl. 1/1982) ændret ved lov LGBl. 22/1988

Portugal

Lovbekendtgørelse nr. 224/93 gennemfører de ændringer, der er foretaget i bilag I (se 91/244/EØF) til fugledirektivet, i den nationale lovgivning. Den fornødne gennemførelse som følge af ændringen af bilag II (se 94/24/EØF) til fugledirektivet er under forberedelse.

Sverige

Sverige tiltrådte EU den 1. januar 1995. Arbejdet med at udarbejde svenske retsforskrifter, som efterkom kravene i fællesskabsretten på miljøområdet var afsluttet nogle år tidligere.

Hvad angår bestemmelserne i direktiv 79/409/EØF er de svenske myndigheder af den opfattelse, at de for en stor dels vedkommende allerede var gennemført i svensk ret ved eksisterende bestemmelser. Arbejdet med at supplere retsforskrifterne af hensyn til direktivet om beskyttelse af fugle begyndte i 1994. Følgende er de vigtigste svenske bestemmelser på dette område:

- Naturbeskyttelsesloven og bekendtgørelsen om naturbeskyttelse.
- Jagtloven og bekendtgørelsen om jagt.
- Agerbrugsloven.
- Skovbeskyttelsesloven.
- Loven om forvaltning af naturressourcer.

- Administrativ bekendtgørelse om naturbeskyttelse med bestemmelser om jagt (SNFS 1994:3).
- Lov om foranstaltninger vedrørende dyr og planter af beskyttede arter.

Finland

Finland blev medlem af EU den 1. januar 1995, og fra samme dato blev bestemmelserne i fugledirektivet 79/409/EØF og direktiv 94/24/EØF om ændring af bilag II til direktiv 79/409/EØF obligatoriske. Fugledirektivet dannede allerede inden Finlands faktiske tiltrædelse grundlag for udarbejdelsen af finske retsfor skrifter.

Den 1. januar 1995 trådte naturbeskyttelsesloven (finsk lovsamling 71/23), som ændret og delvis omskrevet ved flere lejligheder, i kraft. Opgaven for den arbejdsgruppe vedrørende denne lov, som miljøministeren nedsatte den 17. marts 1993, var at udarbejde et forslag til en samlet omarbejdning af naturbeskyttelsesloven. Da der på daværende tidspunkt endnu ikke var truffet endelig afgørelse om Finlands tiltrædelse til EU, fik arbejdsgruppen som mandat at tage hensyn til de forpligtelser, der kunne følge af en eventuel tiltrædelse, i forbindelse med de finske retsfor skrifter om naturbeskyttelse. Den 29. december 1994 afgav arbejdsgruppen sin rapport med et lovforslag, som gik ud på at gennemføre direktiv 79/409/EØF om beskyttelse af vilde fugle.

Det Forenede Kongerige

Der er ikke indført nogen nye retsfor skrifter i den pågældende periode.

På EU-niveau bør det nævnes, at aftalen om bevaring af afrikansk-eurasiske migrerende vandfugle blev udarbejdet i den pågældende periode. Denne aftale har forbindelse med Bonn-konventionen og blev i juni 1995 parafet af 53 lande i de migrerende vandfugles udbredelsesområde, herunder landene i EU og Fællesskabet.

4.3. Ændringer i medlemsstaternes jagtregler, antal arter, der må jages, jagttider og jagtfrie områder.

Det er ikke alle fuglearter, der er berørte af alle de foranstaltninger, der skal træffes i henhold til direktivets artikel 5. På grund af bestandens størrelse samt arternes geografiske udbredelse og formeringsevne inden for hele Fællesskabet må 24 arter (bilag II/1) jages i overensstemmelse med medlemsstaternes nationale lovgivning. 56 andre arter (bilag II/2) må kun jages i bestemte lande. Ingen af disse arter må imidlertid jages under deres forskellige faser af yngletiden. For trækkende arter gælder dette forbud endvidere også under deres træk tilbage til redebygningsstedet.

På EU-niveau har en tilpasning af bilag II (se direktiv 94/24/EØF¹¹) til fugledirektivet vist sig nødvendig. En række Corvidæ, Laridæ og stæren er blevet tilføjet til bilag II/2.

Som følge af de ændringer, der blev indført ved direktiv 94/24/EØF om ændring af direktiv 79/409/EØF, så direktivets kodificerede bilag II.1 og II.2 således ud ved udgangen af den pågældende periode:

¹¹ EFT L 164 af 30.6.1991, s. 9.

Tabel 1. Ændret bilag II.1

Arter	BE	DK	DE	GR	ES	FR	IE	IT	LU	NL	ØS	PT	SE	FI	UK
Anser fabalis	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
Anser anser	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
Branta canadensis	*	*	*			*	*			*			*	*	*
Anas penelope	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
Anas strepera	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
Anas crecca	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
Anas platyrhynchos	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
Anas acuta	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
Anas querquedula	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
Anas clypeata	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
Aythya ferina	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
Aythya fuligula	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
Lagopus l. scoticus							*								*
Lagopus mutus			*		*	*		*			*		*	*	*
Alectoris graeca			*	*		*		*			*				
Alectoris rufa					*	*		*				*			*
Perdix perdix	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
Phasianus colchicus	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
Fulica atra	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
Lymnocyptes minimus	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
Gallinago gallinago	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
Scolopax rusticola	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
Columba livia ⁽¹⁾			*	*	*	*	*	*			*	*			*
Columba palumbus	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*

(1) de her nævnte bestande er de vilde bestande af arten *Columba livia* og ikke bestande, der er efterkommere af tamduer

* arten forekommer i medlemsstaten og må jages ifølge artikel 7, stk. 3

arter for hvilke der i medlemsstaten var fastsat en jagtsæson ved udgangen af den pågældende periode

Tabel 2. Ændret bilag II.2

Arter	BE	DK	DE	GR	ES	FR	IE	IT	LU	NL	ØS	PT	SE	FI	UK
Cygnus olor			*								*				
Anser brachyrhynchus	*	*					*								*
Anser albifrons	*	*	*	*		*	*			*			*		*
Branta bernicla		*	*												
Netta rufina					*	*									
Aythya marila	*	*	*	*		*	*			*					*
Somateria mollissima		*				*	*						*	*	
Clangula hyemalis		*				*	*						*	*	*
Melanitta nigra		*	*			*	*						*	*	*
Melanitta fusca		*	*			*	*						*	*	*
Bucephala clangula		*		*		*	*				*		*	*	*
Mergus serrator		*					*						*	*	
Mergus merganser		*					*						*	*	
Bonasa bonasia						*					*		*	*	
Lagopus l. lagopus													*	*	
Tetrao tetrix	*		*M			*M		*			*		*	*	*
Tetrao urogallus			*M			*M		*			*		*	*	*
Alectoris barbara					*			*							
Alectoris chukar				*											
Coturnix coturnix				*	*	*		*			*	*			

Meleagris gallopavo			*								*				
Rallus aquaticus						*		*							
Gallinula chloropus	*			*		*		*				*			*
Haematopus ostralegus		*				*									
Pluvialis apricaria	*	*		*		*	*	*		*		*			*
Pluvialis squatarola		*				*									*
Vanellus vanellus	*	*		*	*	*	*	*							
Calidris canutus		*				*									
Philomachus pugnax						*		*							
Limosa limosa		*				*									
Limosa lapponica		*				*									*
Numenius phaeopus		*				*									*
Numenius arquata		*				*	*								*
Tringa erythropus		*				*									
Tringa totanus		*				*		*							*
Tringa nebularia		*				*									
Larus ridibundus	*	*	*		*						*		*		
Larus cachinnans					*										
Larus canus		*	*										*	*	
Larus fuscus		*	*		*										
Larus argentatus	*	*	*		*								*	*	
Larus marinus		*	*										*	*	
Columba oenas				*	*	*						*			
Streptopelia decaocto		*	*			*					*				
Streptopelia turtur				*	*	*		*			*	*			
Alauda arvensis				*		*		*							
Turdus merula				*		*		*				*	*		
Turdus pilaris				*	*	*		*			*	*	*	*	
Turdus philomelos				*	*	*		*				*			
Turdus iliacus				*	*	*		*				*			
Turdus viscivorus				*	*	*						*			
Sturnus vulgaris				*	*	*						*			
Garrulus glandarius	*	*	*			*		*	*	*		*	*		*
Pica pica	*	*	*	*	*	*		*	*	*		*	*	*	*
Corvus monedula				*	*					*			*	*	*
Corvus frugilegus						*							*		*
Corvus corone	*	*	*	*	*	*		*	*	*		*	*	*	*

* i overensstemmelse med artikel 7, stk. 3, kan medlemsstaterne tillade jagt på disse arter

*M kun hanner

 arter for hvilke der i medlemsstaten var fastsat en jagtsæson ved udgangen af den pågældende periode

Artikel 6 Tilladelse til salg mm. for de arter, der er nævnt i bilag III, del 2

De krævede betingelser opfyldes stadig i samtlige medlemsstater, og der er ikke foretaget nogen ændringer i lovgivningen inden for den pågældende periode. I Det Forenede Kongerige blev der foretaget en gennemgang af kontrolreglerne i 1993 og 1994. Under denne revision konkluderedes det, at målsætningerne for kontrollen (beskyttelse af vilde arter og bevarelse af rettighederne for de personer, der retmæssigt handler med døde fugle) bedst kunne nås via et system med generelle tilladelser. I Sverige indeholder artikel 1 i loven (SFS 1994: 1818) en bestemmelse, der bemyndiger regeringen til at vedtage de fornødne dekretter, men sådanne er kun truffet efter udløbet af den pågældende periode. I Finland må de arter af indenlandsk fuglevildt,

der er nævnt i direktivets bilag III, ikke handles, med undtagelse af *Anser albifrons*, *Aythya marila*, *Melanitta nigra*, *Pluvialis apricaria*, *Lymnocyrtus minimus* og *Gallinago gallinago*.

Artikel 7 Fangst samt jagt- og fangstmetoder

De vigtigste ændringer i listen over fuglearter, der må jages, og tilhørende jagttider, som er trådt i kraft i de omfattede tre år er beskrevet medlemsstat for medlemsstat, og for de nye medlemsstater er der gjort rede for den lovgivningsmæssige situation.

Belgien

Der er ikke foretaget vigtige ændringer i forhold til den foregående periode.

Danmark

Rapporten indeholder ikke oplysninger om dette punkt.

Tyskland

Der er ikke foretaget vigtige ændringer i forhold til den foregående periode.

Grækenland

Hvert år, normalt i juli, offentliggør landbrugsministeren «de årlige jagtregler» som fastlægger de græske jagttider. I 1993 blev alle gåsearter (*Anser spp.* og *Branta spp.*) slettet på listen over arter, der må jages i Grækenland. Denne beslutning medførte, at *Anser fabalis* og *Anser albifrons* udgik på listen, idet de øvrige gåsearter, der regelmæssigt observeres i Grækenland, allerede var fredede.

I 1994 vedrørte den vigtigste ændring en forkortelse af jagtsæsonen, så den sluttede den 28. februar og ikke som tidligere den 10. marts. Samme år blev knarand *Anas strepera* fjernet på listen over arter der må jages. Der blev endvidere tilføjet fire arter på denne liste (det drejer sig om *Pica pica*, *Corvus monedula*, *C. corone* og *Sturnus vulgaris*) som følge af ændringen af bilag II (se 94/24/EØF) til fugledirektivet.

Spanien

På medlemsstatsplan skete der ikke vigtige ændringer i forhold til den foregående periode.

Frankrig

To vigtige ændringer fandt sted i den pågældende periode.

- Bestemmelserne om gennemførelsen af direktiv 79/409/EØF i Frankrig er baseret på en forskydning af afslutningen på jagtsæsonen i februar måned. Da der var sat spørgsmålstejn ved disse gennemførelsesbestemmelser ved flere lejligheder, blev der forelagt et lovforslag for det franske Parlament den 15. juli 1994 (lov nr. 94/591).
- Som følge af ændringen af bilag II til direktiv 79/409/EØF ved direktiv 94/24/EF blev artikel R. 227-27 i loven om landdistrikter ophævet i 1994. Arterne *Sturnus vulgaris*, *Pica pica*, *Corvus frugilegus*, *Corvus corone* og *Garrulus glandarius*, der var berørte af denne artikel, betragtes nu som arter, der må jages, og de er dermed omfattet af jagtbestemmelserne.

Irland

Der er ikke foretaget ændringer i forhold til den foregående periode.

Italien

Der er ikke foretaget vigtige ændringer i forhold til den foregående periode.

Luxembourg

Der er ikke foretaget ændringer i forhold til den foregående periode.

Nederlandene

Der er ikke foretaget ændringer i forhold til den foregående periode.

Østrig

Østrig blev medlem af EU den første januar 1995. Der er gjort rede for den lovgivningsmæssige situation, navnlig hvad jagten angår, i punkt 4.2.

Portugal

Ved lovebekendtgørelse nr. 224/93 af 18. juni ændredes listen over arter, der er opført på listen over arter, der må jages, og hermed blev ændringerne i direktiv 79/409/EØF ved direktiv 91/244/EØF således gennemført i portugisisk ret.

Sverige

Sverige blev medlem af EU den første januar 1995. I den svenske jagtbekendtgørelse fastlægges jagttiderne i landets forskellige regioner. I forbindelse med fugle skelnes der mellem almindelig jagt og beskyttet jagt. De perioder, hvor almindelig jagt er tilladt er anført i bekendtgørelsens bilag 1. Perioderne med beskyttet jagt, som går ud på at undgå vildtskader, er anført i bilag 4. Bilag 1 til jagtbekendtgørelsen er som følge af Sveriges tiltrædelse til EU ændret således: sommerjagten på *Scolopax rusticola* er herefter forbudt og jagtens start er udskudt til den 21. august; begyndelsen på jagten på *Columba palumbus* er udskudt fra den 1. august til den 1. september; *Corvus corone*, *Corvus monedula* og *Pica pica* som tidligere måtte jages hele året, må herefter kun jages fra den 1. august til den 15. april; begyndelsen på jagten på *Corvus frugilegus* er udskudt fra den 10. maj til den 1. august; sæsonen for almindelig jagt på *Phalacrocorax carbo* og på *Corvus corax* er udgået.

Finland

Finland blev medlem af EU den første januar 1995. Den nye finske jagtlov (den finske lovsamling 615/93) trådte i kraft den 1. august 1993 og der blev taget hensyn til fugledirektivet ved udarbejdelsen.

Blandt de arter, der er nævnt i bilag II/1 til direktiv 79/409/EØF findes *Alectoris graeca* og *Alectoris rufa* ikke i Finland, *Anas strepera*, *Lymnocyptes minimus* og *Gallinago gallinago* er beskyttede i Finland.

Det Forenede Kongerige

Der er ikke foretaget vigtige ændringer i forhold til den foregående periode.

Der blev foretaget en undersøgelse for at måle de virkninger, der kunne være opstået, hvis Kommissionens forslag om ændring af direktivets artikel 7 var blevet iværksat. Dette ændringsforslag gik ud på at forlænge jagttiden (så jagttiden sluttede senere). JNCC og DOE påviste over for overhusets ad hoc-udvalg, at dette forslag ville få skadelige følger for de britiske bestande af bestemte trækkende fuglearter. Rapporten fra overhusets udvalg overtog beskyttelsesargumenterne og anbefalede, at Fællesskabets forslag blev trukket tilbage.

I september 1995 tog regeringen initiativ til at forbyde brug af bly i jagthagl i alle vådområder fra september 1997.

Artikel 8 : Status over lovgivningen i forbindelse med direktivets bilag IV.

I det store og hele har medlemsstaterne truffet de nødvendige foranstaltninger og ofte inden direktivet trådte i kraft. Der er ikke nævnt vigtige ændringer i medlemsstaternes rapporter. Det skal dog bemærkes, at forskrifterne i artikel 8 formelt blev indført i den tyske lovgivning i juli 1994.

4.4. Vigtige fravigelser fra beskyttelsesordningen, som opstod, forsvandt eller blev ændret i den pågældende periode (artikel 9).

På grundlag af de årlige rapporter, som medlemsstaterne har indsendt i medfør af artikel 9, er der udarbejdet en samlet tabel for de tre pågældende år.

Tabel 3. Antal fravigelser pr. medlemsstat

	1993	1994	1995
BE (Belgien)	21	20	19
DK (Danmark)	12	12	17
DE (Tyskland)	99	118	169
GR (Grækenland)	4	4	4
ES (Spanien)	51	58	72
FR (Frankrig)	39	34	33
IE (Irland)	18	22	23
IT (Italien)	5	25	33
LU (Luxembourg)	4	0	0
NL (Nederlandene)	29	31	27
ØS (Østrig)	*	*	7
PT (Portugal)	7	7	17
SE (Sverige)	*	*	32
FI (Finland)	*	*	4
UK (Det Forenede Kongerige)	13	13	13

* Alle medlemsstaterne har sendt Kommissionen deres årlige rapporter. Østrig, Sverige og Finland blev medlemsstater i 1995.

Der er gjort en indsats for at forenkle og ensrette proceduren for meddelelse om fravigelser i henhold til artikel 9 i direktiv 79/409/EØF. "JNCC support unit"¹² har med finansiel støtte fra Kommissionen udviklet et informationssystem. Dette dataindsamlings- og datapræsentationssystem indeholder en database over samtlige fravigelser, som medlemsstaterne har underrettet Europa-Kommissionen om.

5. FORSKNING OG LEDSAGEFORANSTALTNINGER (ARTIKEL 10, 11, (13 OG 14))

5.1. Formålet med disse artikler

- Beskyttelse af arter kræver ofte forvaltning af deres levesteder. Denne forvaltning forudsætter et godt kendskab til de faktorer, der har indflydelse på, eller undertiden er afgørende for, tilstedeværelsen af en art eller gruppe af arter på et givet levested. Denne viden, som bygger på punktvis iagttagelser og metodisk forskning, er stadig ofte ret mangelfuld eller ufuldkommen. I denne sammenhæng udgør videnskabelig forskning, som grundlag for en fornuftig forvaltning af fuglebestande og deres levesteder, derfor en af grundhjørnestenene i en generel beskyttelsesordning for vilde fugle. Der bør derfor tilskyndes til at udbygge og samordne denne forskning medlemsstaterne imellem. Direktivets artikel 10 pålægger medlemsstaterne at gøre en forskningsindsats med henblik på beskyttelse, forvaltning og udnyttelse af fuglebestandene. Bilag V til direktivet indeholder en liste over de vigtigste emner.
- Medlemsstaterne har pligt til at holde øje med indførelsen af fuglearter, som ikke i vild tilstand har deres naturlige ophold på medlemsstaternes område i Europa, så der ikke tilføjes den lokale flora og fauna nogen skade. Medlemsstaterne skal rådføre sig med Kommissionen om alle indførelsesprojekter. Artikel 11 beskytter således den vilde flora og fauna som helhed mod indførelse af utidige fremmede fuglearter i EU.

5.2. Forskning og andet nødvendigt arbejde, som udføres af Kommissionen

Tilskyndelse til forskning og andet arbejde med henblik på beskyttelse, forvaltning og udnyttelse af bestanden af samtlige de i artikel 1 omhandlede fuglearter.

På fællesskabsplan har BirdLife International i samarbejde med Wetlands International, i den pågældende periode og takket være finansiel støtte til et treårigt projekt under Life Nature, udarbejdet handlingsplaner for de 23 globalt truede arter, der findes i Europa. Disse planer blev offentliggjort i oktober 1996 af Europarådet (den franske oversættelse blev udgivet i 1997¹³). Handlingsplanerne fremskaffer oplysninger om disse arters status, økologi, overhængende trusler og løbende fredningsforanstaltninger. De giver muligheder for en klar fastlæggelse af bevaringsmålene og et prioritetshandlingsprogram for hver art. Disse 23 arter er ligeledes blandt de arter, der regnes for at være prioriterede i forbindelse med LIFE-Natures finansieringsordning. 25 projekter koncentreret omkring de mest hastende aktioner for disse arter har modtaget finansiel støtte via LIFE-fonden og LIFE's forgængere (se tabel 4).

¹² Joint Nature Conservation Committee (JNCC) er referenceadministration for fugledirektivet i Det Forenede Kongerige.

¹³ Heredia B., L. Rose & M. Painter (Eds). 1997. Europaiske global truede fugle, handling planer. Strasbourg, Publikation af Europarådet.

Tabel 4. Finansiell støtte fra LIFE¹⁴ og dets forgængere (ACE og ACNAT¹⁵) for de 23 fuglearter, der er globalt truet i Europa (hentet fra handlingsplaner for de globalt truede fuglearter i Europa omhandlet i informationsbrevet Natura 2000 2, af december 1996).

Arter	Antal projekter	EF-bidrag i euro	Pågældende land
<i>Acrocephalus paludicola</i>	-	-	-
<i>Aegypius monachus</i>	1	135.000	Spanien
<i>Anser erythropus</i>	1	400.000	Grækenland
<i>Aquila adalberti</i>	1	9.157.000	Spanien
<i>Aquila heliaca</i>	-	-	-
<i>Branta ruficollis</i>	-	-	-
<i>Chlamydotis undulata</i>	1	170.000	Spanien
<i>Columba bollii</i> <i>Columba junoniae</i> <i>Fringilla teydea</i>	3	1.580.000	Spanien
<i>Columba trocaz</i>	2	950.000	Portugal
<i>Crex crex</i>	2	1.182.000	Belgien, Frankrig, Irland, Det Forenede Kongerige
<i>Falco naumanni</i>	-	-	-
<i>Larus audouinii</i>	1	494.000	Grækenland
<i>Marmaronetta angustirostris</i>	1	300.000	Spanien
<i>Numenius tenuirostris</i>	3	494.000	Belgien, Grækenland, Italien
<i>Otis tarda</i>	5	3.649.000	Portugal, Spanien
<i>Oxyura leucocephala</i>	1	20.800	Italien
<i>Pelecanus crispus</i>	1	120.000	Grækenland
<i>Phalacrocorax pygmaeus</i>	-	-	-
<i>Pterodroma feae</i> <i>Pterodroma madeira</i>	1	800.000	Portugal
<i>Pyrrhula murina</i>	1	350.000	Portugal

NB : nogle af de arter, der er nævnt i tabellen, har også modtaget indirekte støtte fra LIFE-midlerne i forbindelse med projekter, der først og fremmest var rettet mod andre arter eller levesteder.

I den pågældende periode besluttede ORNIS-udvalget endvidere, at gennemførelsen af forvaltningsplaner for de arter, der må jages arter, men som har en ugunstig bevaringsstatus, var en prioriteret opgave. De første oplysninger, som skal gøre det muligt at opstille sådanne forvaltningsplaner, blev indsamlet i løbet af denne periode.

¹⁴ LIFE-Nature er et finansieringsinstrument, der yder støtte til EU's miljøbeskyttelsespolitik.

¹⁵ ACE = fællesskabsaktion på miljøområdet og ACNAT = fællesskabsaktioner med henblik på naturbevaring var de finansieringsinstrumenter, der gik forud for LIFE-Nature.

5.3. Forskning og andet nødvendigt arbejde, som udføres af medlemsstaterne

Oplysningerne for de medlemsstater, som har rapporteret herom, er sammenfattet i det nedenstående.

Belgien

- Fortsættelse af langsigtet forskning (navnlig ringmærkning).
- Aftalen om forskning med henblik på at fremsætte anbefalinger til en mere rationel styring af opdrættet af indfangne fugle, med henblik på bedre avl i fangenskab af disse arter og således at begrænse fangsten af vilde individer, blev forlænget i den pågældende periode.

Tyskland

Arbejdet og forskningen gennemføres på delstatsniveau, (se bilag 4 i rapporten fra Tyskland). Det omfatter blandt andet:

- programmer vedrørende bevaring og genopretning af levesteder, som er vigtige for bilag I-arter (bl. a. Nationalpark Wattenmeer)
- planer vedrørende redning af truede arter (f. eks. *Ciconia ciconia*)
- samt fortsættelse af langsigtede forskningsprogrammer, navnlig ringmærkning af fugle.

Grækenland

- Fortsættelse af langsigtet forskning (bl. a. ringmærkning og vinteroptællinger af vandfugle).
- Videnskabelige undersøgelser vedrørende truede arters økologi og fredning af truede arter, som for eksempel *Pelecanus crispus* og *P. onocrotalus*, *Falco eleonora*, *Puffinus yelkouan* og *Calonectris diomedea*.
- Opgørelse over bestandene af *Falco naumanni*.
- Hasteforanstaltninger til beskyttelse af *Numenius tenuirostris*.

Spanien

Der blev foretaget talrige undersøgelser vedrørende fuglebestandene i Spanien mellem 1993 og 1995, såvel af generaldirektoratet for naturbeskyttelse som af de autonome regioner:

- Undersøgelse af influenzas indvirkning på bestandene af kaniner, som er det vigtigste byttedyr for talrige rovfugle
- Spredning af ungerne af *Aquila adalberti*
- Udbredelse af *Hieraaetus fasciatus*
- Blyforgiftning hos vandfugle
- Bevaringsplan for *Gypaetus barbatus*

- Reproduktionsstrategi hos *Otis tarda* og *Tetrax tetrax*
- Analyse af status for *Pterocles sp.* i Spanien

Frankrig

De gennemførte foranstaltninger omfattede blandt andet:

- Undersøgelser over forskellige bestandes status og flytninger af truede arter (bl. a. *Ciconia nigra*, *Ciconia ciconia*, *Phoenicopus ruber*, *Lanius minor*, *Branta bernicla*, *Crex crex* og *Grus grus*).
- Programmer til genindførelse og styrkelse af rovfuglebestande, navnlig af gribbe (*Gypaetus barbatus*, *Gyps fulvus*, *Aegypius monachus* og *Neophron percnopterus*), men også forberedelse af et projekt med henblik på avl i fangenskab af *Hieraetus fasciatus*.
- Programmer til luftovervågning af truede rovfugle generelt samt overvågning og redning af nicher i landbrugsmiljøet *Circus spp.*
- Foranstaltninger til forvaltning af levesteder for *Grus grus*, *Sterna spp.* og *Crex crex*. Iværksættelse af en handlingsplan for *Athene noctua*.
- Foranstaltninger til bortskræmning af eller begrænsning af virkningerne fra *Phalacrocorax carbo*, *Larus argentatus* i Bretagne, *Branta bernicla*.
- Optællinger af overvintrende Anatidæ og sumpfugle. For Anatidæ er der ligeledes gennemført en analyse af reproduktionkronologien.
- Optællinger af ynglebestande af *Scolopax rusticola* og Alaudidæ, Colombidæ, Turdidæ.
- Handlingsplaner for forskellige arter af Galliformes (*Alectoris graeca*, *Perdix perdix pyrenaica*) og Tetraonidæ (*Tetrao urogallus*, *Tetrao tetrix*, *Bonasa bonasia* og *Lagopus mutus*), som tager sigte på at opretholde og beskytte bestandene.

Irland

Der er gennemført en række særforanstaltninger i Republikken Irland i perioden 1993-1995. Der er tale om :

- fredning af terner, navnlig Dougallsterne (*Sterna dougalli*) hvor bestanden i Irland (616 par i 1995) er af international betydning
- iværksættelse af en plan til hastende redning af Engsnarre (*Crex crex*) ;
- kontrol af forstyrrende faktorer, forbedring af græsningslevestederne for den grønlandske underart af blisgåsen (*Anser albifrons flavirostris*) har parallelt med udpegningen af særligt beskyttede områder i grevskabet Wexford og opretholdelsen af jagtforbudet medført en øget bestand af denne art
- Agerhøne (*Perdix perdix*) hvoraf der kun forekommer to levedygtige kerner i Irland har været genstand for statsstøttet forskning. På grundlag af denne undersøgelse er der opstillet en national bevaringsstrategi.

Luxembourg

De gennemførte foranstaltninger omfatter:

- Ringmærkning og optællinger (på frivilligt grundlag: punktoptælling af indenlandske og trækkende arter samt fortsættelse af iagttagelser i marken med henblik på en revision af atlasset over ynglefugle, hvoraf den første udgave er fra 1984).
- Støtte til jordindkøb (120 ha erhvervet mellem 1993 og 1995) og forvaltning af reservater.
- Udarbejdelse af en rødliste over fugle.
- Pilotprojekt med henblik på bevarelse af våde enge: godtgørelse til deltagende landmænd.
- Pilotprojekt, handlingsplaner og programmer til redning af truede arter (*Perdix perdix*, *Ciconia nigra* og *Crex crex*).
- Foranstaltninger til forvaltning og bevarelse af levesteder (krat for *Bonasa bonasia* og hulrum i træer til Picidæ og andre arter, som lever på træer).

Nederland

- Der blev ydet et bidrag, navnlig finansielt, til projekter vedrørende bevarelse og forvaltning af arter nævnt i direktivets bilag I.
- I 1994 påbegyndtes udarbejdelsen af en ny rødliste over fugle.
- Programmerne for overvågning af bestande af yngle- og trækfugle samt forskningsprogrammerne med ringmærkning af fugle videreførtes.

Finland

- Det naturhistoriske nationalmuseum organiserede en undersøgelse af udviklingen i bestandene af alle fuglearter, herunder ringmærkning.
- Det finske miljøcenter fører et register over truede arter. De ornitologiske amatørforeninger bidrager til disse programmer. De sørger blandt andet for driften af en halv snes fuglestationer, hvor man undersøger trækket, og hvor man ringmærker fugle.
- Optællingsarbejdet i vigtige fugleområder (Important Bird Areas) indledtes i 1995 af sammenslutningen af ornitologiske amatørforeninger.
- Forskningsinstituttet for vildtressourcer har foretaget en overvågning af bestandene af fuglevildtarter og en bred vifte af forskningsprojekter vedrørende deres økologi.
- Særprogrammer til undersøgelser vedrørende bestemte truede arter (*Haliaeetus albicilla*, *Falco peregrinus*, *Dendrocopos leucotos* og *Anser erythropus*) er gennemført af flere grupper, samordnet af den finske afdeling af Verdensnaturfonden (WWF).
- Skovstyrelsen foretager en årlig undersøgelse af yngleresultatet hos *Aquila chrysaetos*.
- Økotoksikologiske undersøgelser i forbindelse med vilde fugle gennemføres af veterinærhøjskolen og instituttet for veterinærforskning.

Det Forenede Kongerige

JNCC (Joint Nature Conservation Committee) og de tre regionale agenturer fortsatte deres forskningstiltag med henblik på beskyttelse og forvaltning af fuglebestande.

- Disse tiltag omfatter en langsigtet undersøgelse af fuglebestande (som blandt andet omfatter Common Bird Census, Waterways Birds Survey, optællinger af vandfugle, undersøgelse af sjældne ynglefugle, ringmærkning af fugle, osv.).
- Et nyt ynglefugleatlas "The new Atlas of Breeding Birds in Britain and Ireland : 1988-1991" blev offentliggjort 1993. Dette atlas anvender de samme kvadrater på 10 x 10 km, som blev anvendt i det foregående atlas fra 1968-1972. Dette gør det muligt at sammenligne situationerne mellem de to perioder og viser, at der for talrige arter er sket væsentlige ændringer i antal og udbredelsesområder.
- Et program for overvågning af bestandene af havfugle videreførtes i hele perioden.
- Der blev endvidere gennemført en lang række andre særlige forskningsprojekter vedrørende økologi og populationsdynamik samt analyser af behovene for fredning af arter.

5.4. Indførelse af fuglearter som i vild tilstand ikke har deres naturlige ophold på medlemsstaternes område i Europa.

Oplysningerne for de medlemsstater, som har rapporteret herom, er sammenfattet i det nedenstående.

Tyskland

Der er ikke bevidst udsat fremmede fuglearter i Tyskland fra 1993 til 1995.

Grækenland

Der er ikke udsat eksotiske arter i Grækenland fra 1993 til 1995.

Spanien

Forskellige arter blev udsat af hensyn til jagten. Det drejer sig navnlig om *Phasianus colchicus* og *Coturnix japonica* i mange regioner, men også om *Francolinus francolinus*, *Lophoryx californica* og *Colinus virginianus* på Balearerne samt *Perdix perdix* (øgelse af bestanden) i Baskerlandet.

Endvidere har en sydamerikansk papegøjeart *Myopsitta monachus* utilsigtet etableret sig uden bevidst udsætning. Den ser ud til at give problemer navnlig på Balearerne og i Katalonien.

Sverige

Der er ikke bevidst udsat eksotiske arter i Sverige i perioden (1995).

Finland

Loven forbyder udsætning såvel af fuglevildtarter som af beskyttede arter uden de ansvarlige myndighedernes tilladelse. Rapporten nævner ingen tilladelser af denne art i den pågældende periode (1995).

Det Forenede Kongerige

Der er ikke bevidst udsat eksotiske arter i Det Forenede Kongerige i perioden.

DOE gennemførte en undersøgelse af den mulige økologiske virkning fra *Branta canadensis* på den indenlandske flora og fauna.

Der blev finansieret en forundersøgelse over, hvilke metoder der kan anvendes til at kontrollere bestandene af *Oxyura jamaicensis*. Denne forskning viste, at der findes en række midler til at kontrollere bestandene af *Oxyura jamaicensis*, og at kontrollen er mest effektiv, hvis den foretages i yngletiden. De meste effektive metoder blev afprøvet regionalt i 1995.

Der blev taget hensyn til behovet for at indsamle oplysninger om eksotiske arter og JNCC forsøger at indsamle denne form for oplysninger via de nationale ornitologiske organisationer. De kommende resultater fra disse undersøgelser skulle gøre det nemmere at opfylde forpligtelserne i direktivets artikel 11.